

ABSTRAKT

Bakalářská práce se zabývá vztahem vědění a moudrosti v první třetině Platónova dialogu Theaitétos (151e-187b). Zkoumá, jakým způsobem je třeba rozumět ztotožnění vědění s moudrostí, které Sókratés provede v úvodu dialogu, a dále se soustředí na Sókratovo vyvrácení radikálně odlišného pojetí vědění a moudrosti, které v dialogu reprezentuje jeho interpretace Prótagorova výroku *homo mensura*. Práce se pokouší ukázat, s jakými předpoklady Sókratés přistupuje ke zkoumání vědění, a jakou roli hraje v dialogu jeho maieutická metoda. Chce vysvětlit, že odmítnutí Prótagorovy pozice je důležitou podmínkou pro možnost definovat vědění, a že v Platónově uvažování má pojem vědění vedle epistemologického také etický rozměr.

Klíčová slova: Platón, Theaitétos, Sókratés, Prótagoras, moudrost, vědění, homo mensura, maieutika